

1957 ville blive selvstændigt. Man vedtog endvidere enstemmigt en resolution, hvori der gaves udtryk for påskønnelse af det arbejde, som FN's folkeafstemningskommissær og hans stab har udført i forbindelse med den i maj måned 1956 afholdte folkeafstemning i Britisk Togoland.

Der blev under debatten givet repræsentanter for interesserede partier og organisationer i Togoland lejlighed til at udtale sig, og det blev fra alle sider fremhævet, at folkeafstemningen havde fundet sted i en atmosfære af upartiskhed og frihed. Der var derimod uenighed med hensyn til vurderingen af folkeafstemningens resultat. I den nordlige del af Britisk Togoland havde der således ganske vist været flertal for sammenslutningen, men kun på federalt grundlag, medens forfatningsudkastet for Ghana forudså etableringen af en enhedsstat. Det ville følgelig, anførtes det, være betænkeligt, såfremt områdets formynder-skabsstatus blev bragt til ophør, uden at der for befolkningen i Togoland var tilvejebragt garantier for, at dens berettigede interesser ville blive varetaget. Heroverfor blev det hævdet, at valget til den grundlovgivende forsamling, som havde fundet sted i juli i Guldkysten og Britisk Togoland under ét, havde givet en klar majoritet for oprettelsen af en enhedsstat. I øvrigt forsikrede Guldkystens finansminister, at forfatningen ville komme til at indeholde bestemmelser om betydeligt regionalt selvstyre.

I erkendelse af at der ikke var fremsat noget praktisk alternativ til den foreslåede løsning af spørgsmålet om Britisk Togoslands fremtid, hvilket område siden 1. verdenskrig havde været administreret sammen med Guldkysten, var der som anført ingen i 4. udvalg, som stemte imod sammenslutningen, medens en række lande, fortrinsvis de latinamerikanske, afholdt sig fra at stemme ud fra betragtninger som de ovenanførte.

På et møde i plenarforsamlingen den 13. december bekræftedes den ovenfor omtalte resolution, som godkender sammenslutningen af Britisk Togoland med Guldkysten (Ghana) med 64 stemmer for, ingen imod og 9 blanke stemmer. Grækenland, Phi-

lippinerne og Thailand, som i 4. udvalg havde afholdt sig fra at stemme om sammenslutningen, stemte for i plenarforsamlingen.

Samtidig bekræftedes enstemmigt resolutionen, der anerkender folkeafstemningskommissærens arbejde.

b) *Fransk Togoland.*

Ved et dekret af 24. august 1956 gennemførte Frankrig visse politiske reformer i det franske formynderkabsområde Togoland, sigtende til at give befolkningen et mere udstrakt selvstyre. Efter at et betydeligt flertal ved en den 28. oktober s. å. afholdt folkeafstemning havde udtalt sig til gunst for territoriets nye status, drøftede 4. udvalg et fransk ønske om som følge af disse reformer at ophæve det internationale formynderskab over området.

Under drøftelsen i udvalget kunne der ikke opnås enighed om uden videre at imødekomme dette franske ønske, og der fremsattes af Indien et resolutionsforslag om en kompromisløsning, hvortil der af en gruppe lande, hvoriblandt Danmark, stilledes forskellige ændringsforslag. Ifølge den herefter af 4. udvalg med 52 stemmer (herunder de nordiske lande) mod 10 og 14 blanke stemmer vedtagne resolution skal der udsendes et udvalg til området med den opgave at undersøge forholdene dér og aflægge beretning til formynderkabsrådet med udvalgets bemærkninger og forslag. Formynderkabsrådet skal på basis af udvalgets beretning aflægge rapport til 12. plenarforsamling om spørgsmålet. I resolutionen konstateres det med tilfredshed, at territoriets nye politiske status repræsenterer et meget betydeligt skridt i retning af en opfyldelse af de mål, der har fundet udtryk i pagten.

I alt 6 stater blev udpeget til medlemmer af det nævnte undersøgelsesudvalg, nemlig Canada, Danmark, Guatemala, Jugoslavien, Liberia og Philippinerne.

Resolutionen bekræftedes af plenarforsamlingen den 23. januar med 53 stemmer for, 16 imod, medens 7 undlod at stemme.

Som dansk repræsentant i udvalget har regeringen beskikket landsretssagfører Hermod Lannung.